

РЕШЕНИЕ

№ 2272

гр. София, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 19.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **795** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.172, ал.5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) във вр. с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. О. К., ЕГН [ЕГН] от [населено място], подадена чрез адв.Ф., срещу Заповед № 3852/31.12.2023г. издадена от С. Д., полицейски инспектор в 05 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ в СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б.“б“ от Закона за движение по пътищата, с която на А. К. в качеството му на собственик е наложена ПАМ-прекратяване на регистрацията на МПС с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца и на основание чл.172, ал.2, т.3 от ЗДвП са отнети свидетелството за регистрация на МПС част II №006214098 и табели с рег. Номер С3871 МР.

Жалбоподателят счита, че оспорената заповед е издадена в нарушение на административно производствените правила, в противоречие на материалния закон и в несъответствие с целта на закона. Твърди, че пред органите на полицията е дал обяснения, че по лекарско предписание употребява течност със съдържание на алкохол за зъболечение. Поискал е и му е направена кръвна проба, бил задържан за срок от 24 часа в 05 РУ СДВР на 31.12.2023г., като на 01.12.2024г. Бил освободен. По случая било образувано ДП №ЗМ2268 от 31.12.2023г., пр.пр. №1968/2024г по описа на СРП. Към датата на налагане на ПАМ липсвал резултата от кръвното изследване, като видно от отговора на лечебното заведение, приложен към ДП, към момента

изследването е приключило, като резултатът е отрицателен за наличие на алкохол в кръвта по време на извършената от полицейските органи проверка. Счита, че резултатът от лабораторното изследване е определящ по отношение констатацията за употреба или не на алкохол, издаването на ПАМ в процесния случай определя за недоказано и необосновано. Актът е и немотивиран, което съставлява нарушение на чл.59, ал.2, т.4 от АПК.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Ф., който поддържа жалбата и моли за отмяна на оспорената заповед. Претендира присъждане на разноски по списък.

Ответникът, полицейски инспектор в отдел Пътна полиция СДВР С. Д., редовно призован, не се явява и представлява, както и не изразява позиция по делото.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

На 31.12.2023г. в 10.30ч. в [населено място] по улица Източна тангента с посока на движение от булевард Б. шосе към улица Летоструй пред сграда С. България управлявал личния си автомобил Волво 480ЕС с рег. [рег.номер на МПС] , собственост от 20.12.2023г. В този пътен участък, при извършена проверка на водача К. от С. С. С. - м.автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ на СДВР, с алкотест Дрегер 7510, таририран до 14.08.2023г , преминал последваща проверка на алкохол в дъха в Лаборатория за проверка на анализатори на алкохол в дъха и радар скоростомери от 22.08.2023г., със срок на валидност от 6 месеца, уредът е отчетел положителен резултат 2,61 промила на хиляда в издишания въздух.

За проверката контролните органи са съставили Акт серия ГА № 696695/31.12.2023г. за установяване на административно нарушение по чл.5 ал.3 т.1от ЗДвП – управление на МПС с концентрация на алкохол в кръвта си над 1,2 на хиляда, установено по надлежния ред от ЗДвП (л.14). На водача е издаден Талон за изследване № 0176706/31.12.2023г г., връчен на 31.12.023г. 12.40 часа, с който той се явил в УМБАЛ Света А. С. и дал кръв за медицинско изследване на 31.12.2023г. в 12.50 часа. В съставения протокол за медицинско изследване е отразено изявлението на водача, че през последните 24 часа преди изследването по лекарско предписание е ползвал вода за уста.

Последвало издаването на Заповед № 3852/31.12.2023г. издадена от С. Е. Д., полицейски инспектор в 05 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ в СДВР, по отношение на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б.“б“ от Закона за движение по пътищата, а именно – прекратяване на регистрацията на МПС, с табели с регистрационен номер С3871 МР за срок от 6 месеца. На основание чл.172, ал.2, т.3 от ЗДвП са отнети свидетелство за регистрация на МПС част II №006214098 и табели с рег. [рег.номер на МПС]

От заключението на химическото изследване по ДП №2268/2023 по описа на 05 РУ СДВР, водено за престъпление по чл.343б ал.1 от НК, във връзка с констатациите на полицейските органи при проверката на К. на 31.12.2023г., се установява, че при

изследванията на взетите проби кръв от А. К., не се установява присъствие на етилов алкохол в количество 0 промила.

Поради това - с Постановление за прекратяване на наказателно производство от 16.01.2024г. (л.39-40) на Софийска районна прокуратура, воденото досъдебно производство – ДП №2268/2023 по описа на 05 РУ СДВР е прекратено, поради липса на престъпление – чл.21 ал.1 т.1 от НПК.

По делото са приети доказателствата, представени от жалбоподателя и от ответника, в т.ч. административната преписка по издаване на оспорената заповед.

Предвид изложеното, съдът формира следните правни изводи.

Жалбата срещу посочената заповед е допустима за разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентно длъжностно лице, в кръга на делегираните му правомощия, видно от приложените по делото Заповед № 8121з-1632/02.12.2021г. на Министъра на вътрешните работи и Заповед № 6400/07.07.2023г. на директора на СДВР. Административният акт е в необходимата писмена форма и е фактически и правно мотивиран съгласно изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК.

Посочени са релевантните факти и обстоятелства за обосноваване на възприетото от административния орган наличие на материалноправната предпоставка за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. Б от ЗДвП в хипотезата на управление на превозно средство след употреба на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда.

По дефиницията на чл. 22 от ЗАНН принудителните административни мерки се прилагат за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях, като хипотезите, в които могат да се прилагат ПАМ, техният вид и органите, които ги прилагат, се уреждат в съответния закон (чл. 23 от ЗАНН).

В случая, Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №23852/31.12.2023г. е издадена на основание чл.171, т.2А, б.“б“ от Закона за движение по пътищата, съобразно която за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за

установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози - за срок от 6 месеца до една година;

Съгласно чл.174, ал. 4 от ЗДвП, редът, по който се установява концентрацията на алкохол в кръвта на водачите на моторни превозни средства, трамваи или самоходни машини и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, се определя с наредба на министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието.

По този ред е приета Наредба № 1 от 19 юли 2017 г. за реда за установяване на концентрация на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества и техните аналози, в която не са предвидени никакви гаранции за своевременно изготвяне на изследванията на водачите, нито е предвидена административно-наказателна или имуществена отговорност на субектите - лечебни центрове и заведения, на които е възложено извършването на тази дейност.

Съгласно чл.3 от Наредбата, при извършване на проверка на място от контролните органи концентрацията на алкохол в кръвта се установява с техническо средство, а употребата на наркотични вещества или техни аналози - с тест. В случая е използвано техническо средство за установяване наличие на алкохол в кръвта – алкотест дрегер 7510 с номер 0403. Попълненият Талон за изследване съставлява именно Приложение № 1 от наредбата, предвиден за издаване в този случай. Съгласно чл.3а, ал.1 , т.2 от Наредбата, установяването на концентрацията на алкохол в кръвта се извършва с доказателствен анализатор, показващ концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух и отчитащ съдържанието на алкохол в горните дихателни пътища /доказателствен анализатор/ или с медицинско и химическо лабораторно изследване, когато лицето не приема показанията на техническото средство. Процесният случай е именно такъв, тъй като на жалбоподателя е издаден талон за изследване № 0176706/31.12.2023г г., връчен на 31.12.023г. 12.40 часа, с който той се явил в указания срок в УМБАЛ Света А. С. и дал кръв за медицинско и химическо лабораторно изследване.

Съгласно и чл. 171 т. 1 б. "б. " ЗДвП при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал.4, установените стойности са определящи. В чл.6, ал.4 от Наредбата е уреден редът, по който водачът може да оспори резултатите от извършените в момента на проверката от контролните органи тестове. Нормата определя, че в талона по чл.3, ал.2 се отразява изборът на лицето дали установяването на концентрацията на алкохол в кръвта да се извърши с доказателствен анализатор, или с медицинско и химическо лабораторно изследване. При отказ на лицето да избере един от двата начина на установяване се приемат отчетените показания от техническото средство.

В настоящия случай, определящи за наличието на алкохол в кръвта са резултатите, посочени в заключението на извършеното химическо изследване съгласно Протокол №6 от 02.01.2024г. На МБАЛ Света А. С., които не установяват присъствие на етилов алкохол в кръвната проба, дадена от жалбоподателя.

Предвид изложеното – липсват материално-правните предпоставки за издаване на оспорената заповед, доколкото не е доказано управлението на 31.12.2023г. в 10.34 часа, на МПС от страна на жалбоподателя, след употреба на алкохол.

Следователно прилагането на обжалваната ПАМ се явява необосновано и недоказано от гледна точка наличието на материалноправната предпоставка по чл.171, т.2а, б.“б“ от ЗДвП, същата не се основава и на необходимост от налагане на ограничението за постигане на предвидената в закона цел предвид липсата на доказано по надлежен ред противоправно поведение на жалбоподателя. Процесната ЗППАМ се явява преждевременно издадена, преди изготвяне на резултата от назначеното изследване по реда на чл.22, ал.1 от Наредба №1 от 19.07.2017г, което има превес по отношение констатацията за употреба на алкохол, дадена с алкотест.

По тези съображения съдът приема, че жалбата е основателна, а оспорената заповед е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя следва да бъдат присъдени сторените по делото разноски в размер на 810,00 лв., включващи държавна такса и адвокатско възнаграждение, съобразно представения списък на разноските.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2, предл.2 от АПК, Административен съд –София град, Трето отделение 67 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. О. К., ЕГН [ЕГН] от [населено място], Заповед № 3852/31.12.2023г., издадена от С. Е. Д., полицейски инспектор в 05 група, 02 сектор в отдел „Пътна полиция“ в СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2А, б.“б“ от Закона за движение по пътищата.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на А. О. К., ЕГН [ЕГН] от [населено място] СУМАТА от 810,00 /осемстотин и десет/ лева, представляваща извършени по делото разноски за адвокатско възнаграждение и заплатена държавна такса.

Решението не подлежи на обжалване, съгласно чл.172, ал. 5, изречение второ от Закона за движение по пътищата.

СЪДИЯ: